

**ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING
VAN DE BEGROTING 2017**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Economie, Wetenschap en Innovatie

Afdeling 1. Fonds voor het Wetenschaps- en Innovatiebeleid

Artikel 2

In artikel 5 van het decreet van 22 november 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1995 werd een Fonds voor de Programmatie van het Wetenschapsbeleid opgericht.

De wijzigingen aan de decreetsbepaling voegen enerzijds het luik innovatie toe aan het bestaande Fonds. Het Fonds werd opgericht ten tijde van de Administratie Programmatie van het Wetenschapsbeleid en was een voorloper van het huidige departement Economie, Wetenschapsbeleid en Innovatie. Het "Fonds voor de Programmatie van het Wetenschapsbeleid" wordt het "Fonds voor het Wetenschaps- en Innovatiebeleid".

De verwijzing naar de Administratie Programmatie van het Wetenschapsbeleid wordt vervangen door het departement EWI.

Anderzijds wordt, naar aanleiding van de opheffing van de Strategische adviesraad VRWI vanaf 1 januari 2017 en de oprichting van de Adviesraad Innoveren en Ondernemen (VARIO) binnen het departement EWI, een deel van het resterende saldo van de VRWI toegevoegd aan dit Fonds. De VARIO zal jaarlijks een deel van dit budget (maximaal 175.000 euro per jaar) kunnen inzetten in het kader van de transitietrajecten Visie 2050. De middelen zullen worden aangewend om studies/onderzoeksprojecten te laten uitvoeren dan wel wetenschappelijke werkgroepen aan de slag te laten gaan. In de begroting van de VRWI die werd ingediend naar aanleiding van de begrotingsopmaak 2017 staat een saldo ten bedrage van 1.624 Keuro ingeschreven. Hiervan is er 762 Keuro toe te schrijven aan de VRWB (die de voorloper was van de VRWI en toen ook ingebed was in het departement) en 862 Keuro toe te schrijven aan de VRWI.

Het saldo ad 762 Keuro wordt toegewezen aan het Fonds. Het saldo ad 862 Keuro zal terugvloeien naar de algemene middelen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid, wat betreft de opheffing van de Strategische Adviesraad voor het Wetenschaps- en Innovatiebeleid, werd op 17 juni 2016 op de Vlaamse Regering principieel goedgekeurd met het oog op adviesaanvragen.

Het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende het oprichten van de Vlaamse Adviesraad voor Innoveren en Ondernemen (VARIO) werd op 10 juni 2016 op de Vlaamse Regering principieel goedgekeurd met het oog op adviesaanvragen.

Afdeling 2. Fonds voor de verwerving, het beheer en de vervreemding van onroerende goederen

Artikel 3

Door artikel 37 van het decreet van 18 december 2015 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 werd paragraaf 1 van artikel 102 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 opgeheven. Met artikel 38 van hetzelfde decreet nam het Hermesfonds de uitstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen over van het Fonds voor de verwerving, het beheer en de vervreemding van onroerende goederen, opgericht bij het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010.

De op 31 december 2015 beschikbare saldi van het Fonds voor de verwerving, het beheer en de vervreemding van onroerende goederen werden overgedragen aan het Hermesfonds.

De ingediende decreetsbepaling heeft tot doel het Fonds voor de verwerving, het beheer en de vervreemding van onroerende goederen, op te heffen nu alles is overgeheveld naar het Hermesfonds. Hiertoe wordt voorgesteld de paragrafen 2 tot en met 4 van artikel 102 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 op te heffen.

Afdeling 3. Fonds winstuitkering LRM

Artikel 4

In artikel 35 van het decreet van 18 december 2015 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 wordt bepaald dat de inkomsten uit het fonds winstuitkering LRM met een maximum van 10 miljoen euro aangewend worden voor subsidie aan de provincie Limburg voor activiteiten die de economische ontwikkeling van Limburg bevorderen.

Het Fonds wordt gespijst met de winstuitkering van de Limburgse Reconversiemaatschappij.

Het bedrag van 10 miljoen euro wordt geschrapt uit deze decreetsbepaling om het mogelijk te maken dat bij een hogere winstuitkering door LRM ook een hogere subsidie aan de provincie Limburg kan uitgekeerd worden.

Hoofdstuk 3. Werk en Sociale Economie

Afdeling 1. Schrapping van de bepalingen met betrekking tot standaard doorlooptijd en financieringsvoorwaarden van het ondersteuningsorgaan voor de sociale economie

Artikel 5

Het opheffen van de standaard looptijd van de convenanten en de financieringsvoorwaarden van het ondersteuningsorgaan beoogt een meer flexibele inzet van de beschikbare ondersteuningsmiddelen op maat van de behoeften van de ondernemingen in de sociale economie. Voortaan kunnen

opdrachten worden gegund rekening houdend met de aard van de vooropgestelde acties. Vanuit die optiek is een standaard looptijd van 4 jaar niet steeds de meest aangewezen optie, en zal in functie van het voorwerp van de opdracht worden gekeken welke financieringsvoorwaarden en doorlooptijd relevant zijn. Jaarlijkse overheidsopdrachten laten toe om sneller rekening te houden met de wijzigende noden bij de eindbegunstigden. Het schrappen van de huidige financieringsvoorwaarden beoogt het bereik van een ruimere groep aan relevante kandidaten in het gunningsproces, in functie van een optimale marktwerking.

In haar advies erkent de SERV dat de kortere looptijd meer flexibiliteit zal bieden in de uitvoering van de opdracht. Ze is bezorgd over een ondersteuningskader op langere termijn en vreest dat de aanpassing in de financieringsvoorwaarden de betrokkenheid van de sector zal ondergraven. De bezorgdheid ten aanzien van een ondersteuningskader op langere termijn is niet terecht, het kader zelf is niet gewijzigd enkel de uitvoeringsmodaliteiten zijn gewijzigd met het oog op een efficiëntere en effectievere uitvoering van dat kader. Het is binnen dit kader perfect mogelijk om projecten voor langere termijn vast te leggen of succesvolle concepten te herhalen. Ook de huidige dienstverlener heeft een aantal kortlopende en terugkerende projecten in portefeuille, op dat vlak wijzigt niets. Een brede opdracht voor 4 jaar werkt eerder belemmerend om in te spelen op de behoeften of veranderende noden.

De SERV gaat in haar advies ook voorbij aan de knelpunten in de werking van de huidige conventen. We stellen enerzijds vast dat het langdurige opzet niet strookt met onvoorziene beleidsontwikkelingen (zoals de gevolgen van een schorsing van maatwerk), anderzijds is niet alle expertise bij de dienstverlener aanwezig, waardoor het merendeel van de dienstverleningen in onderaanneming gebeurt met problemen inzake efficiëntie en accountability.

De SERV vreest dat de dienstverlening ondermijnd dreigt te worden door het schrappen van de financieringsvoorwaarden die een nauwe betrokkenheid bij de sector en brede toegankelijkheid garandeerden. Het tegendeel is echter waar, het waren net deze financieringsvoorwaarden die de markt afsloten en zo een hypotheek legden op de kwaliteit van de dienstverlening ten aanzien van de bedrijven. De betrokkenheid van de sector is voorzien bij de detectie van de noden en de evaluatie van de dienstverlening. Deze betrokkenheid zal enerzijds gewaarborgd worden door een bevestiging van de noden in sector, ook de commissie SE kan hierin een rol spelen, anderzijds op basis van vaststellingen op het terrein rond uitdagingen en groeipunten die ons gesignaleerd worden via diverse kanalen. Maar het hoeft geen betoog dat de sector niet noodzakelijk voor iedere opdracht ook de beste dienstverlener is. Daar waar opdrachten een specifieke affiniteit met de sector vragen, zal dit uiteraard mee opgenomen worden in de gunningsvoorwaarden. Gezien het de bedoeling is om net nog sterker in te zetten op reële noden, is het evident dat de betrokkenheid van de sector gewaarborgd blijft.

Artikel 6

Binnen de contouren van de huidige regelgeving was er ook een contradictie tussen de bepalingen vereist voor een kader Diensten van Algemeen Economisch Belang en de toepassing van de wet op de overheidsopdrachten en het contractrecht. De ondersteuning zal in de toekomst volledig gebeuren onder de wet op de overheidsopdrachten. Alle bepalingen die kaderden in de DAEB-richtlijn worden geschrapt.

Artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bepaalt dat, behoudens voorziene afwijkingen, steunmaatregelen van de overheid verboden zijn. Om deze reden is het telkens noodzakelijk om steunmaatregelen, zoals de financiering van het ondersteuningsorgaan Sociale Economie, te passen

binnen de voorziene afwijkingen op dit verbod. Momenteel wordt dit gedaan door de financiering van het ondersteuningsorgaan te passen binnen het Europese DAEB-kader. Deze manier van werken blijkt in de praktijk evenwel tot een aantal moeilijkheden te hebben geleid (zie hoger). Om deze reden wordt geopteerd om in de toekomst met overheidsopdrachten te werken. Omdat er wordt gewerkt met overheidsopdrachten is er geen sprake meer van overheidssteun, maar een overheidsaankoop waardoor het staatssteunkader niet meer van toepassing is. De verwijzing naar DAEB moet bijgevolg geschrapt worden.

Om te spreken van een steunmaatregel van de overheid moet er sprake zijn van een voordeel. Een voordeel is een tegemoetkoming die niet marktconform is. In haar mededeling betreffende het begrip „staatssteun” in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (2016/C 262/01) is de Europese Commissie op dit begrip marktconformiteit ingegaan. Marktconformiteit kan in sommige gevallen rechtstreeks worden vastgesteld. Wanneer bij de aankoop van diensten, zoals de aankoop van diensten van het ondersteuningsorgaan, wordt gewerkt via een concurrerende, transparante, niet-discriminerende en onvoorwaardelijke inschrijvingsprocedure stelt de Europese Commissie automatisch vast dat er sprake is van een marktconforme prijs. (punt 84 van de mededeling) Procedures in het kader van de reglementering overheidsopdrachten voldoen in regel aan de gestelde vereisten. (Punt 93 van de mededeling) Dit geldt evenwel niet wanneer de gekozen procedure niet toelaat om de marktprijs te bepalen, zoals het gebruik van de procedure van gunning door onderhandelingen zonder bekendmaking. Indien slechts één bod wordt ingediend, zal de procedure doorgaans ook niet voldoende zijn om een marktprijs te garanderen, in dat geval zijn bijkomende garanties vereist. Verder moeten specifieke voorwaarden verbonden aan de overheidsopdracht niet-discriminerend zijn en nauw en objectief verband houden met het voorwerp van de opdracht en de specifieke economische doelstelling van de opdracht. Op deze manier is het mogelijk om het economisch meest voordelige bod te selecteren. De criteria dienen daarom zo te worden bepaald dat daarmee een daadwerkelijk concurrerende inschrijvingsprocedure mogelijk is die de succesvolle inschrijver een normaal rendement oplevert. In de praktijk betekent dit dat inschrijvingsprocedures worden gebruikt die aanzienlijk gewicht toekennen aan het bestanddeel „prijs” van het bod of die anders waarschijnlijk een concurrerende uitkomst opleveren. (punt 96 van de mededeling).

Daar er wordt gekozen om te werken via de reglementering overheidsopdrachten is er dus sprake van een overheidsaankoop die valt buiten de reglementering staatssteun.

Hoofdstuk 4. Kanselarij en Bestuur

Afdeling 1. Machtiging vervreemding domeingoederen door Vlaamse Regering

Artikel 7

De aanpassing van de regelgeving inzake domeinbeheer geldt voor het jaar 2017 en heeft betrekking op beslissingen met betrekking tot de vervreemding van of vestiging van zakelijke rechten op onroerende domeingoederen die door de Vlaamse Regering in het jaar 2017 worden genomen. Teneinde de marktomstandigheden optimaal te laten spelen is het niet raadzaam om een limitatieve lijst van onroerende goederen die voor vervreemding in aanmerking komen, op te nemen. Vanuit deze optiek is een ruime machtiging aan de Vlaamse Regering aangewezen zodat, rekening houdende met de marktsituatie, binnen korte termijnen kan worden beslist voor welke onroerende goederen de vervreemding zal gebeuren.

Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State dat deze argumentatie een algemene draagwijdte heeft en het raadzaam is om de in de Wet van 31 mei 1923 opgenomen regeling zelf te wijzigen indien het de bedoeling is om de afwijkende regeling te bestendigen, zal een algemene regeling worden uitgewerkt.

Hoofdstuk 5. Energie

Afdeling 1. Wijzigingen aan titel XIII van het Energiedecreet van 8 mei 2009

Artikel 8

De Vlaamse energieheffing wordt conform artikel 14.2.2 van het Energiedecreet aangerekend door de toegangshouders en doorgestort aan de VLABEL. De controle door VLABEL is gebaseerd op verschillende gegevensbronnen, waarvan de rapportering, vermeld in artikel 14.2.2, §2, door de toegangshouder zelf de voornaamste is. Het pijnpunt in de controle op die stukken is de afhankelijkheid van de kwaliteit en tijdigheid van de gegevens die de toegangshouders verstrekken. Een administratieve geldboete als stok achter de deur kan de nauwkeurigheid en volledigheid hiervan bevorderen. In het Energiedecreet is momenteel in het kader van de heffing echter geen enkele sanctie voorzien ingeval van laattijdige, onvolledige of onjuiste rapportering door de toegangshouders. Er wordt daarom voorgesteld om VLABEL de bevoegdheid te geven om aan die toegangshouders een administratieve geldboete te kunnen opleggen wanneer enerzijds niet-naleving van de door de Vlaamse Regering in toepassing van artikel 14.2.2 opgelegde eisen inzake de consistentie, volledigheid en accuraatheid van de te rapporteren gegevens wordt vastgesteld, en anderzijds niet-naleving van de in toepassing van artikel 14.2.2, opgelegde rapporterings- of betaaltermijn wordt vastgesteld.

De betrokken toegangshouder wordt, na eerst in de gelegenheid te zijn gesteld zich te verweren bij de Vlaamse Belastingdienst, van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete in kennis gesteld met een aangetekende brief met bericht van ontvangst.

De kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete. Conform de opmerkingen van de Raad van State wordt niet uitdrukkelijk vermeld dat deze beslissing met redenen moet omkleed zijn gezien dit reeds volgt uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Ook wordt niet vereist dat de beslissing de beroepsmogelijkheden vermeldt gezien dit reeds voortvloeit uit artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 'betreffende de openbaarheid van bestuur'. Tegen de beslissing tot het opleggen van een fiscale administratieve geldboete staat beroep open bij de rechtbank van eerste aanleg. Rekening houdende met de opmerking van de Raad van State wordt dit uitdrukkelijk in het decreet vermeld.

De SERV vraagt in haar advies om in artikel 13.5.1. §1 van het Energiedecreet expliciet op te nemen dat een geldboete pas wordt opgelegd nadat de toegangshouders eerst de gelegenheid hebben gekregen om zich te verweren tegen de Vlaamse Belastingdienst. Op deze vraag wordt niet ingegaan aangezien het tegensprekelijk debat reeds gegarandeerd wordt door de bezwaarprocedure die voorzien is (§4). In haar advies vraagt de SERV ook verduidelijking omtrent de termijnen en voorwaarden waaronder de boetes worden bepaald. Zij zullen telkens binnen de door de decreetgever vastgestelde vork uiteraard steeds proportioneel tot de gemaakte inbreuk moeten zijn. Hierbij zal de gemachtigd ambtenaar steeds rekening dienen te houden met al de feiten uit het dossier, bijv. omvang en duur van de inbreuk, grootte van de toegangshouder, recidive,... Dossiers dienen te worden afgehandeld binnen een redelijke termijn, waarbij VLABEL ook rekening dient te houden met art. 1385 undecies Ger. Wb.

Hoofdstuk 6. Leefmilieu en Natuur

Afdeling 1. Uitbreiding uitgavenkader Vlaams Klimaatfonds

Artikel 9

Via het oprichtingsdecreet voor het Vlaams Klimaatfonds werd het mogelijk gemaakt om een brede waaier aan klimaatgerelateerde uitgaven te financieren vanuit het Vlaams Klimaatfonds. In de praktijk blijkt echter dat de daadwerkelijke uitvoering van meerdere van dergelijke uitgaven verloopt via andere Fondsen binnen de Vlaamse overheid. Via deze uitbreiding van het uitgavenkader van het Vlaams Klimaatfonds kan het Vlaams Klimaatfonds in afwijking van de algemene bepalingen van het Rekendecreet ter uitvoering van goedgekeurde klimaatmaatregelen middelen doorstorten naar dergelijke andere begrotingsfondsen en kunnen zij deze ontvangen. Zodoende wordt via de mogelijkheid van doorstortingen ook een vastleggings- en vereffeningsopvolging van de middelen voor klimaatbeleid voorzien. Tevens wordt het mogelijk gemaakt dat ook Agion en GO! middelen kunnen ontvangen uit het Klimaatfonds.

De Raad van State merkt op dat ook bij decreet nader dient te worden vastgesteld welke begrotingsfondsen hiervan kunnen genieten en voor welke specifieke uitgaven. De begrotingsfondsen die in aanmerking komen voor begunstiging vanuit het klimaatfonds zijn onderworpen aan de beperkingen onder voorliggend artikel 9 m.bt. klimaatuitgaven en zullen tijdens de goedkeuring en de uitvoering van de maatregelen bekend worden. Stromen naar begrotingsfondsen vanuit het klimaatfonds zullen i.k.v. de begrotingsuitvoering gerapporteerd worden.

De SERV herhaalt haar pleidooi om het energiefonds en het klimaatfonds te integreren. Het betreft echter twee fondsen met een andere inhoudelijke finaliteit, zowel qua ontvangsten als qua uitgaven.

Afdeling 2. Wijzigingsvoorstel onvergunde lozingen

Artikel 10

Dit artikel wijzigt de heffingsregeling voor onvergunde lozingen opgenomen in artikel 35ter, § 10, van de Wet Oppervlaktewateren. Deze bepaling geldt ook voor de noodlozingen die niet aan de vrijstellingsvoorwaarden van artikel 35bis, § 9, voldoen evenals de lozingen op riool waarvoor het contract dat opgelegd is in de vergunning niet afgesloten wordt. Bij vaststelling van één van die 3 lozingen geldt een aangepaste heffingsberekening. Volgens artikel 35ter, § 10, moet in voorkomend geval de heffingsberekening worden opgesplitst in enerzijds een 'normale' heffingsberekening voor de vergunde periode en anderzijds een 'aangepaste' heffing voor de (deels) onvergunde periode, of voor de periode van de niet vrijgestelde noodlozing of voor de periode van lozing op riool zonder het vereiste saneringscontract. De aangepaste heffing heeft betrekking op de duur van de onvergunde lozing, (of de duur van de niet vrijgestelde noodlozing of de duur van lozing op riool zonder het vereiste saneringscontract) en wordt berekend op basis van een specifieke omzettingcoëfficiënt C_x . Het uitgangspunt hierbij is de onbekende samenstelling van de onvergunde lozing en de gevolgtrekking daaruit dat de meet- en bemonsteringsgegevens van de vergunde en bemonsterde afvalwaterstroom niet bruikbaar zijn voor de heffingsberekening in de periode van de niet conforme lozing.

De opgedane ervaring leert ook dat er een verfijning nodig is van het aan te rekenen tarief. In de nieuwe formule wordt in het tarief de duur niet meer

meegenomen en evenmin rekening gehouden met het al dan niet melden. De duur van de overtreding, die bepaald wordt in d_x , wordt nog meegenomen in de bepaling van het debiet Q_x . De aanrekening van de extra 30 dagen, met mogelijkheid tot het mee in rekening brengen van bijkomende elementen (zie verder), blijft behouden in de Q_x bij niet melding van de onvergunde lozing.

De heffingsplichtige wordt voortaan de mogelijkheid geboden om de werkelijke startdatum te bewijzen onder de noodzakelijke voorwaarde dat de door de heffingsplichtige aangeleverde bewijzen kunnen bevestigd of gestaafd worden door de toezichthouder bevoegd voor milieuhandhaving op basis van eigen vaststellingen. Het kan bijvoorbeeld gaan over de beoordeling door de toezichthouder van de zelfcontrolegegevens die het bedrijf aanlevert. Tevens wordt verduidelijkt welk eenheidstarief toegepast moet worden op de hier bedoelde lozing. In de "normale" heffingsberekening wordt een onderscheid gemaakt tussen enerzijds bedrijven die lozen op oppervlaktewater, of gelijkgesteld, én beschikken over een vergunning voor lozing op oppervlaktewater en aldus zelf moeten instaan voor de zuivering van het afvalwater en anderzijds de overige bedrijven. Het lagere eenheidstarief voor de eerste groep bedrijven is verantwoord omdat zij de kosten voor de zuivering van het afvalwater moeten dragen. Voor de lozingen bedoeld in dit artikel is dit niet het geval. Bijgevolg is het hogere tarief van toepassing.

Op heden verkeert de heffingsplichtige niet in de mogelijkheid om bewijskrachtige informatie aan te leveren dat slechts een deel van de vastgestelde niet-vergunde lozing (of een niet-conforme lozing onder contract of lozing via noodaansluiting) niet conform gebeurd is en een ander deel van de lozing wel binnen de wettelijke bepalingen gebeurde. Daarom wordt de heffingsplichtige de mogelijkheid geboden om over het aandeel correcte en niet-correcte lozing bewijzen aan te leveren onder de noodzakelijke voorwaarde dat de door de heffingsplichtige aangeleverde bewijzen kunnen bevestigd of gestaafd worden door de toezichthouder bevoegd voor milieuhandhaving.

Voor de heffingsplichtigen die de onvergunde fractie niet kunnen of wensen te bewijzen, wordt verduidelijkt dat de periode waarop de 'aangepaste' heffingsregeling betrekking heeft onder geen beding ook (deels) belast kan worden onder de 'normale' heffingsberekening. Dit wordt verzekerd door in de 'normale' heffingsberekening de totale duur van de onvergunde lozing in mindering te brengen, dus in geval van niet-melding ook de 30 dagen.

De SERV merkt op dat doorheen het artikel en de memorie consequent dient gesproken te worden van "bevestigen of staven". Het voorstel en de memorie worden conform deze opmerkingen aangepast.

Artikel 11

Overgangsmaatregel

Een overgangsbepaling maakt het gewijzigde artikel 35ter, § 10, op schriftelijke aanvraag van toepassing op de nog niet definitief verschuldigde of nog te vestigen heffingen voor de heffingsjaren 2004-2016. De heffingsplichtige moet ten laatste binnen 1 jaar na publicatie van de aangepaste regeling bij de Vlaamse Milieumaatschappij een aanvraag voor de toepassing van dit gewijzigde artikel indienen. Ingeval van ambtshalve ontheffing of navordering wordt een bijkomende termijn van zes maanden gegeven te rekenen vanaf de datum van het verzoek tot ambtshalve ontheffing of de datum van kennisgeving van de navordering. Deze gunstmaatregel geldt vanaf het heffingsjaar 2004 omdat pas dan een heffingsregeling voor onvergunde lozingen werd ingevoerd. Aangezien het een gunstmaatregel betreft kan de aanvraag van de aangepaste regeling

geen aanleiding geven tot betaling van moratoriumintresten noch tot terugbetaling van de gemaakte kosten.

Wat betreft het verschil in behandeling tussen de afgesloten en de niet-afgesloten dossiers kan gesteld worden dat de heffingen van de afgesloten dossiers definitief verschuldigd aangezien de heffingsplichtige tegen de aanslag geen enkel administratief verhaal of rechtsvordering meer kan instellen. Weliswaar zijn er buitengewone rechtsmiddelen voorzien in het Gerechtelijk Wetboek en in de bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof voor het herroepen van in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke uitspraken of definitieve administratieve beslissingen doch aan de voorwaarden ervan is niet voldaan. Volgens artikel 1132 Ger. Wb kan een wijziging in de wetgeving niet als grond voor herroeping van gewijsde worden ingeroepen. Daarnaast geeft een vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof aanleiding tot een bijzondere bezwaar- en beroepstermijn van zes maanden met de mogelijkheid om in kracht van gewijsde gegane gerechtelijke uitspraken of administratieve beslissingen die gebaseerd zijn op de vernietigde bepaling te laten intrekken. Voorwaarde is wel dat het Grondwettelijk Hof een wettelijke bepaling vernietigt terwijl het Hof in dit geval uiteraard nog geen uitspraak heeft gedaan over het discriminerend karakter van de voorliggende overgangsbepaling. Het valt sterk te betwijfelen of het Vlaamse Gewest bevoegd is af te wijken van het procesrecht dat een federale materie is. De gewesten kunnen daar slechts van afwijken indien het voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden absoluut noodzakelijk is een specifieke regeling te hebben. In het verleden zijn gelijkaardige begunstigingsregelingen dan ook beperkt gebleven tot de nog niet afgesloten heffingsdossiers.

De heffingswetgeving is opgenomen in hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Artikel 35septiesdecies, § 1 van dit hoofdstuk verklaart de fiscale procedure uit het WIB 1992 van toepassing op de heffing op de waterverontreiniging tenzij de wet van 1971 een eigen specifieke regeling voorziet. Voor de niet in die wet geregelde zaken gelden nog altijd de procedureregels van het WIB want de heffing op de waterverontreiniging is niet opgenomen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Artikel 376 WIB heeft betrekking op de ambtshalve ontheffing en artikel 418 bepaalt hoeveel moratoriumintresten verschuldigd zijn bij terugbetaling van te veel geïnde bedragen. In de wet van 26 maart 1971 ontbreekt daarvoor een eigen regeling waardoor dient teruggevallen op de artikelen 376 WIB en 418 WIB.

Artikel 12

Gelet op het advies van de Raad van State waar werd opgemerkt dat de begunstigingsregeling onder artikel 11 niet conform is met een gelijkaardige begunstigingsregeling vervat in artikel 27 van het decreet van 18 december 2015 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016, wordt deze laatstgenoemde regeling aan deze opmerking geconformeerd .

Afdeling 3. Modal shift afvaltransport

Artikel 13

Situering

Reeds jaren wordt geijverd om ook het vervoer van afval zoveel mogelijk via de binnenvaart te laten gebeuren. Eén van de knelpunten daarbij is dat, naast de extra logistieke handelingen, het vervoer via water een duidelijke meerkost met zich meebrengt in vergelijking met het vervoer via de weg.

Wanneer het gaat om afvalstoffen die bestemd zijn voor een verwerkingwijze waarvoor een heffingsplicht bestaat, zou deze meerkost gedeeltelijk kunnen gecompenseerd worden via een verlaagde milieuheffing.

Het inzetten van het heffingsinstrument als stimulans voor een modal shift van afvaltransport van de weg naar de binnenvaart is volledig in overeenstemming met het huidige beleid inzake mobiliteit, klimaat en materialen.

Inhoud

Concreet wordt voorgesteld om via de milieuheffing een compensatie toe te passen op de afvoer van afvalstoffen naar een verbrandingsinstallatie, meer bepaald om in de gevallen dat de betreffende afvalstoffen per schip worden aangevoerd, de milieuheffing die momenteel 12,41 euro/ton bedraagt, met 4 euro per ton te verminderen.

Deze gegevens zijn gebaseerd op een project dat door de Intercommunales Ecowerf en Haviland in overleg met W&Z in de steigers wordt gezet om vanuit hun verwerkingsgebied, voor Ecowerf vanuit Leuven, voor Haviland vanuit Grimbergen, elk jaarlijks 30.000 ton huishoudelijk restafval af te voeren naar Indaver-Beveren over water.

De (gemiddelde) meerkost van deze afvoer via binnenschip wordt berekend op 11,3 euro/ton. Deze meerkost betreft in beperkte mate, meer bepaald voor een bedrag van 1,92 euro/ton, de afschrijvingskost van de nodige containers (afschrijvingstermijn 8 jaar). Het leeuwendeel van de meerkost omvat de extra laad- en loskosten die maken dat de totale transportkost over water gemiddeld 9,38 euro per ton duurder is dan over de weg.

Deze meerkost houdt in concreet geval rekening met een vermeden kilometerheffing die 0,49 euro per ton bedraagt, en met een tussenkomst van Indaver a rato van enerzijds een jaarlijkse bijdrage van 100.000 euro en anderzijds het verzaken aan een 10% fee op de meerkost, goed voor bijkomend 68.879 euro per jaar.

Het voorliggende voorstel houdt in om deze meerkost deels op te vangen met een verlaging van de milieuheffing met 4 euro/ton. Het resterend tekort wordt deels door de respectievelijke intercommunale, deels door W&Z gefinancierd.

Voor het voorliggend project resulteert het vervoer over water i.p.v. via de weg in een CO₂-besparing van 53,84 %.

Een vergelijkbare stroom waarvoor een modal shift van de weg naar het water op korte termijn mogelijk is (en die momenteel evenmin over de voormelde drempel van meerkost geraakt), is de afvoer van 35.000 ton RDF van IOK-Geel naar Stora-Gent.

De Raad van State merkt op dat het geenszins vanzelfsprekend is dat de betrokken maatregel niet te beschouwen zou zijn als staatssteun.

De in het ontworpen artikel 46, § 7, vervatte regeling doet in gegeven omstandigheden geen selectief voordeel ontstaan ten gunste van de uitbaters van verbrandingsinrichtingen die bereikbaar zijn per schip. De met de regeling beoogde stromen, meer bepaald huishoudelijk restafval, betreffen stromen waarvoor de capaciteit planmatig door de overheid is vastgesteld en dat op basis van het zelfvoorzieningsbeginsel. Het zelfvoorzieningsbeginsel is Europees bepaald en aan de lidstaten opgelegd. Het vrij handelsverkeer tussen of binnen de lidstaten kan dan ook niet ongunstig worden beïnvloed aangezien het vrij

handelsverkeer op de betreffende stromen niet van toepassing is. De regels inzake zelfvoorziening gelden eveneens voor het vergelijkbaar bedrijfsafval dat in de betreffende inrichtingen wordt verbrand.

Uit het voorafgaand onderzoek met het oog op de in ontworpen artikel 46, § 7, vervatte regeling is gebleken dat het transport via water een meerkost impliceert van 11,3 euro/ton die normaal volledig ten laste komt van de producent, meer bepaald de betrokken intercommunales. Die meerkost betreft vnl. de kosten voor voor- en natransport en het laden en lossen van het schip.

Het verlagen van deze meerkost in hoofde van de producent kan de afvalstromen, gelet op de planmatige vaststelling door de overheid van deze stromen, niet afleiden naar andere verbrandingsinrichtingen. Het geeft louter een incentive om dit transport via het water te laten verlopen.

Artikelsgewijze toelichting.

De heffingsverlaging met 4 euro per ton wordt ingevoerd via de bepaling van artikel 46§7. Het bedrag van 4 euro per ton wordt op die wijze in mindering gebracht van het geïndexeerde heffingstarief. De heffingsvermindering van 4 euro per ton wordt op die wijze zelf niet geïndexeerd.

Hoofdstuk 7. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1. Opschorting van de premie met betrekking tot bijzondere beroepstitels en bijzondere beroepsbekwaamheden van verpleegkundigen tewerkgesteld in de ouderenzorg

Artikel 14

Vanaf de inwerkingtreding van het "Besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 tot wijziging van artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 december 2011 betreffende uitvoering van het attractiviteitsplan voor het verpleegkundig beroep, in bepaalde federale gezondheidssectoren, wat betreft de premies voor de titels en bijzondere beroepsbekwaamheden en ongemakkelijke prestaties", zullen die verpleegkundigen, die na de datum van die inwerkingtreding een erkenning verkrijgen voor de bijzondere beroepstitel of bijzondere bekwaamheid als geriatriesch verpleegkundige of voor de bijzondere beroepsbekwaamheid in de palliatieve zorg, geen recht meer kunnen doen gelden op de attractiviteitspremie, zoals die omschreven wordt in het "Koninklijk Besluit van 28 december 2011 betreffende uitvoering van het attractiviteitsplan voor het verpleegkundig beroep, in bepaalde federale gezondheidssectoren, wat betreft de premies voor de titels en bijzondere beroepsbekwaamheden en ongemakkelijke prestaties".

De decretale bepaling bepaalt dat de rustoorden voor bejaarden en de rust- en verzorgingstehuizen de premie ook niet meer kunnen aanrekenen aan de Dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, als de verpleegkundigen de erkenning voor bedoelde beroepstitel en/of bijzondere beroepsbekwaamheid verkregen heeft na de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering.

De ontworpen decretale bepaling treedt inwerking op 2 september 2016, i.e. de datum van inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 tot wijziging van artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 december 2011 betreffende uitvoering van het attractiviteitsplan voor het verpleegkundig beroep, in bepaalde federale gezondheidssectoren, wat betreft de premies voor de titels en bijzondere beroepsbekwaamheden en ongemakkelijke prestaties. Dit besluit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 23 augustus 2016.

De ontworpen decretale bepaling treedt dus in werking met terugwerkende kracht. Deze terugwerkende kracht wordt gemotiveerd door het feit dat het "Besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016" het recht van de verpleegkundigen op de bedoelde premie opschort, vanaf de inwerkingtreding van dat besluit, i.e. 2 september 2016.

Het recht van de rustoorden voor bejaarden en de rust- en verzorgingstehuizen om de premie aan het RIZIV aan te rekenen moet dan dus ook op diezelfde datum opgeschort worden.

Afdeling 2. Niet-indexering van de gezinsbijslag in het jaar 2017

Artikel 15 en 16

Teneinde de transitie van het systeem van de gezinsbijslag naar een Vlaamse kinderbijslag zorgzaam voor te bereiden zal de overschrijding van de spilindex in 2017 niet worden toegepast op de sociale uitkeringen in het kader van de gezinsbijslag. Ook in 2015 werd er reeds een indexoverschrijding niet toegepast op de sociale uitkeringen in het kader van de gezinsbijslag ten gevolge van de federale indexesprong. Tegenover deze beslissing staat het engagement dat het bedrag dat, voortvloeiend uit het niet toepassen van de overschrijding van de spilindex in 2015 en 2017, wordt geraamd op 139,106 miljoen euro, vanaf 2019 recurrent wordt toegevoegd aan het budget voor de gezinsbijslagen.

De Raad van State leverde over de niet indexering van de gezinsbijslag in 2015 reeds onderstaand advies (Advies 56.703/1/3) af:

"De niet-toepassing van het indexatiemechanisme kan worden geacht deel uit te maken van het bepalen van het bedrag van de gezinsbijslagen. In artikel 76bis van de algemene kinderbijslagwet (AKBW) van 19 december 1939 wordt de indexering immers uitdrukkelijk als een verhoging van het bedrag van de bijslag beschouwd. Oordelen dat de indexering geen onderdeel zou vormen van het bepalen van het bedrag van de gezinsbijslagen, zou daarenboven betekenen dat twee operaties die tot een zelfde uitgekeerd bedrag leiden, met name een verlaging van het basisbedrag met indexering, enerzijds, en het behoud van het basisbedrag maar zonder indexering, anderzijds, naargelang het geval wel of niet tot de bevoegdheid van de gemeenschappen zouden behoren."

Het al dan niet indexeren van de gezinsbijslagen wordt door de Raad van State gelijk gesteld met een aanpassing of verhoging van de bedragen. De wetgever bepaalde bij de parlementaire voorbereiding van de Bijzondere Wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staats hervorming uitdrukkelijk dat de gemeenschappen de bedragen van de gezinsbijslagen kunnen wijzigen vanaf de inwerkingtreding van deze bijzondere wet.

De Vlaamse Gemeenschap kan dus eenzijdig beslissen tot een niet-indexering van de gezinsbijslagen.

Toelichting bij de artikelen

Artikel 14 bepaalt dat de overschrijding van de eerstvolgende spilindex, zoals bepaald in de wet van 2 augustus 1971, houdende de inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, niet van toepassing is op de sociale uitkeringen in het kader van de gezinsbijslag.

Artikel 15 bepaalt dat artikel 16, §3, van de wet van 29 juni 1981, houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers met betrekking tot de eerstvolgende overschrijding van de spilindex niet van toepassing is op de gezinsbijslag.

Repliek SARWGG

Het bedrag dat voort vloeit uit het niet toepassen van de overschrijding van de spilindex in 2015 en 2017, wordt vanaf 2019 recurrent toegevoegd aan het budget voor de gezinsbijslagen. Vanaf dit ogenblik krijgen ook kinderen uit het huidige systeem toegang, die ze nu nog niet hebben, tot de inkomensgerelateerde toeslagen, los van het socioprofessioneel statuut van hun ouders. Daarnaast zal de versterking van het budget selectieve participatietoelagen ten goede komen aan kinderen die nu reeds kinderbijslag ontvangen. Het is dus niet zo dat kinderen van vandaag opdraaien voor de kosten van een toekomstig systeem. Zij kunnen in tegendeel ook extra ondersteund worden door het Groeipakket.

Hoofdstuk 8. Cultuur, jeugd, sport en media

Afdeling 1. Aanpassing decreet betreffende de amateurkunsten van 22 december 2000 met het oog op een transparantere subsidieverstrekking

Artikel 17

De bijkomende middelen die het Forum voor Amateurkunsten toegewezen krijgt 'voor het stimuleren en opzetten van inhoudelijke samenwerkingsprojecten binnen de amateurkunstensector of met een organisatie uit een aanverwante sector' worden in het decreet gekoppeld aan een aantal doelstellingen. Deze doelstellingen lopen gelijk met de aandachtspunten waar de organisaties mee rekening moeten houden bij het opstellen en uitvoeren van hun vijfjarig beleidsplan. Deze doelstellingen behoren met andere woorden reeds tot de basiswerking van de amateurkunstenorganisaties. Het is dan ook weinig zinvol om hiervoor een aparte subsidielijst te voorzien.

Het lineair toekennen van deze subsidies door het Forum voor amateurkunsten (elke organisatie ontvangt 1/9 van het totaalbedrag) draagt niet bij tot een eerlijke beloning van de inspanningen en resultaten van de ingediende projecten. Hoewel er waardevolle projecten uit deze subsidie voortvloeien, blijkt langdurig en blijvend resultaat niet overal gelijk.

Tijdens de visitatiecyclus in 2015 en tijdens de beoordeling van de financiële behoefteplannen van de negen amateurkunstenorganisaties is gebleken dat er bij enkele organisaties een grote nood is aan bijkomende middelen. Door de groeiende populariteit van hun discipline, de kwalitatieve ondersteuning van hun doelgroepen, en de inzet op professionalisering en expertisedeling, wordt het voor deze organisaties moeilijk om binnen het budgettaire kader de bewezen kwaliteit van de werking te blijven garanderen.

Met een gedifferentieerde herverdeling van de vrijgekomen middelen wordt ervoor gezorgd dat organisaties die een sterke werking bewijzen hiervoor kunnen worden beloond. Hierdoor worden historisch opgebouwde discrepanties tussen subsidie-enveloppes ook verder afgevlakt.

Door opeenvolgende inhoudingen op de subsidie-enveloppe van het Forum voor Amateurkunsten in het verleden is de koppeling met het subsidiebedrag van 2011 niet langer relevant. Daarom wordt de bepaling in artikel 14 die stelt dat de

subsidie-enveloppe minstens zoveel bedraagt als de subsidie-enveloppe voor het werkjaar 2011, geschrapt.

De Raad van State stipt in haar advies aan dat het begrip enveloppensubsidie niet strookt met de bepalingen van de Cultuurpactwet. Aangezien de term enveloppensubsidiëring niet wordt aangeraakt door de voorgestelde wijziging via het Programmadecreet, stellen we voor dat we akte nemen van de opmerking van de Raad van State, maar dat we niet overgaan tot een verdere explicitering van wat de term 'enveloppensubsidiëring' betekent. Voor de administratie omspant de term 'enveloppensubsidiëring' in feite de elementen geciteerd in de Cultuurpactwet.

De Raad van State geeft ook aan dat zou kunnen worden verduidelijkt dat de thans reeds in artikel 14 van het decreet van 22 december 2000 opgenomen criteria of voorwaarden waaraan het forum voor amateurkunsten dient te voldoen, subsidievoorwaarden zijn.

Impliciet is het zo dat in artikel 14 de subsidie aan bepaalde voorwaarden is verbonden. De administratie keurt immers het ingediende beleidsplan per beleidsperiode goed. We zouden dit nog bijkomend kunnen expliciteren of verduidelijken, maar dan wordt de regelgeving ruimer aangepast dan de feitelijke aanpassing die we met het programmadecreet voor ogen hadden. We stellen voor om geen verdere explicitering op te nemen.

Afdeling 2. Politieke jongerenbewegingen

Artikel 18 tot en met 21

Gelet op de huidige en bestaande partijfinanciering is een aparte subsidiëring van politieke jongerenorganisaties niet langer noodzakelijk.

Naar aanleiding van het decreet van 20 januari 2012 adviseerde de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) om de subsidiëring van politieke jongerenbewegingen stop te zetten. *"De subsidiëring van politieke jongerenbewegingen wordt uitdrukkelijk gelinkt aan het stimuleren van participatie "in de werking van een welbepaalde politieke partij". Met dit gegeven voor ogen, is het voor de SARC duidelijk dat de subsidiëring van politieke jongerenbewegingen een taak is voor politieke partijen. We verwijzen naar de politieke vormingsinstellingen voor volwassenen die destijds, toen de overheidsfinanciering van de politieke partijen een feit werd, binnen de partijstructuren werden ondergebracht. Vanaf dat moment werden de partijen zelf verantwoordelijk om hun eigen kaders te vormen. Waarom dan nu niet de lijn doortrekken en de politieke partijen de verantwoordelijkheid geven om jongeren te sensibiliseren en te stimuleren om aan politiek te doen en te participeren in de werking van hun partij."* (advies dd.12 juni 2012)

Wel kunnen politieke jongerenbewegingen nog erkend worden op basis van het decreet van 20 januari 2012. Op die manier komen zij nog in aanmerking voor specifieke tarieven voor jeugdorganisaties in verblijfcentra en dergelijke. Bovendien kunnen vertegenwoordigers van politieke jongerenbewegingen zich op die manier ook kandidaat stellen voor lidmaatschap van de Vlaamse Jeugdraad.

De definitie van "politieke jongerenbeweging" blijft behouden. De eis inzake een minimaal werkingsvolume vervalt. Zij wordt vervangen door een bepaling inzake een minimaal aantal leden.

Politieke jongerenbewegingen kunnen uitsluitend op basis van het gewijzigde artikel 15 worden erkend. Het is immers niet de bedoeling dat de politieke

jongerenbewegingen in de toekomst een aanvraag zouden doen voor erkenning en subsidiëring op basis van artikel 9, 10 of 11 van het decreet.

Politieke jongerenbewegingen die momenteel gesubsidieerd werden op basis van het decreet van 20 januari 2012 worden per 1 januari 2017 erkend. Zij blijven erkend zolang zij aan de erkenningsvoorwaarden voldoen.

Afdeling 3. Opheffing Eigen Vermogen Frans Masereel Centrum

Artikel 22

Het Eigen Vermogen van het Frans Masereel Centrum blijkt op de lijst van geconsolideerde instellingen (NBB) te staan. Dit impliceert dat er verplicht een ESR-begroting moet worden ingediend voor dit Eigen Vermogen en dat er gerapporteerd moet worden over dit Eigen Vermogen.

Er blijkt echter geen informatie over dit Eigen Vermogen beschikbaar en uit navraag blijkt dat dit Eigen Vermogen feitelijk nooit geoperationaliseerd is. Het Frans Masereel Centrum heeft nooit als aparte rechtspersoon gefunctioneerd, maar steeds als buitendienst van de Vlaamse Overheid. De gebouwen en duurzame goederen van het Frans Masereel Centrum zijn eigendom van de Vlaamse Overheid.

Hoofdstuk 9. Onderwijs en Vorming

Afdeling 1. Werkingsmiddelen basisonderwijs gemeenschapsonderwijs: technische correcties

Artikel 23 en 24

De decreetswijzigingen zijn technische rechtzettingen in de berekening voor de reguliere werkingmiddelen voor gewoon en buitengewoon gemeenschapsonderwijs. De vermindering van de werkingmiddelen van het gemeenschapsonderwijs met 100% van de loonkosten van de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van het basis gemeenschapsonderwijs wordt niet enkel in 2017 toegepast, maar ook alle volgende jaren. Dit voor zowel de berekening van de werkingmiddelen van het gewoon als van het buitengewoon gemeenschapsonderwijs.

Bij de opmaak van het financieringsdecreet (2008) betreffende de werkingbudgetten in het basis -en secundair onderwijs, werd beslist om de verschillende onderwijsnetten gelijk te behandelen. Dit hield in dat het GO!-onderwijs haar personeelsvoordeel (vastbenoemd MVD-personeel) gradueel over een periode van 8 jaar moest afbouwen. De eerste 6 jaren moest het GO!-onderwijs 30% van de loonkosten van het vastbenoemd MVD-personeel afstaan. In 2016 werd dit bepaald op 60% en in 2017 is dit de volledige loonkost.

Deze middelen worden herverdeeld in de werkingmiddelen van de verschillende onderwijsnetten a rato van hun marktaandeel (leerlingenaantallen). Het gaat dus over een herverdeling van lonen naar werkingmiddelen. Er gaan geen middelen verloren.

Afdeling 2. Bevrozen integratietoelage basisonderwijs

Artikel 25

Het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften ('M-decreet') werd op 1 september 2015 volledig van kracht. Een van de maatregelen is de wijziging van de voorwaarden voor

toelating tot het geïntegreerd onderwijs – GON ('gemotiveerd verslag') en voor toegang tot het buitengewoon onderwijs of een individueel aangepast curriculum in het gewoon onderwijs ('verslag').

Reeds in de loop van het eerste schooljaar van de implementatie (2015-2016) was er een impact op de leerlingenaantallen in het geïntegreerd onderwijs en in het buitengewoon onderwijs.

Om de personeelseffecten voor het buitengewoon onderwijs op te vangen werd in het M-decreet een waarborgregeling ingeschreven en met het zogenaamde 'minidecreet' van 6 juli 2016 een regeling voor de werkingsmiddelen.

Om de leerlingendaling in het geïntegreerd onderwijs op 1/10/2015 (totaal 12.688 gon-leerlingen alle onderwijsniveaus) in vergelijking met 1/10/2014 (13.382 gon-leerlingen alle onderwijsniveaus) op te vangen werden voor het schooljaar 2015-2016 de GON-eenheden per dienstverlenende school voor buitengewoon onderwijs bevroren op het niveau van het schooljaar 2014-2015.

De integratietoelagen die aan de dienstverlenende scholen voor buitengewoon onderwijs in het schooljaar 2015-2016 werden uitbetaald waren gebaseerd op de regelmatige en financierbare GON-leerlingen van 1/10/2014 (2014-2015). Voor het schooljaar 2016-2017 zouden, zonder decretale aanpassing, de integratietoelagen berekend worden op de regelmatige en financierbare GON-leerlingen van de telling van 1/10/2015 (2015-2016), terwijl de scholen door de bevroering wel begeleidingen blijven doen à rato van de GON populatie van 1/10/2014 (2014-2015). Integratietoelagen dienen onder meer om de verplaatsingskosten van de GON-begeleiders te vergoeden. Er moet dus een correctie gebeuren omdat anders de toegekende GON-integratietoelage, te laag zou uitvallen in 2017.

De oplossing is het bedrag van de werkingsmiddelen voor de GON-integratietoelagen zowel in het buitengewoon basisonderwijs als in het buitengewoon secundair onderwijs op het peil te houden van de integratietoelagen uitbetaald in 2015-2016.

We plaatsen daarom eerst deze bedragen (voor buitengewoon basisonderwijs: 4.259.000 euro) apart van de rest van de werkingsmiddelen van het buitengewoon onderwijs, zodat met dit bedrag de GON-integratietoelagen in 2016-2017 uitbetaald kunnen worden (BschK-GON).

Nadien wordt met dit bedrag eenmalig een aparte geldwaarde per punt berekend voor de GON-leerlingen (GPP-SchKGON).

Tot slot krijgen de scholen van buitengewoon onderwijs met GON-leerlingen op 1/10/15 door deze gecorrigeerde geldwaarde per punt een gecorrigeerde GON-integratietoelage uitbetaald.

Afdeling 3. Werkingsmiddelen secundair onderwijs gemeenschapsonderwijs:
technische correcties

Artikel 26 en 27

De decreetswijzigingen zijn technische rechtzettingen in de berekening voor de reguliere werkingsmiddelen voor gewoon en buitengewoon gemeenschapsonderwijs. De vermindering van de werkingsmiddelen van het gemeenschapsonderwijs met 100% van de loonkosten van de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van het secundair gemeenschapsonderwijs wordt niet enkel in 2017 toegepast, maar ook alle volgende jaren. Dit voor zowel

de berekening van de werkingsmiddelen van het gewoon als van het buitengewoon gemeenschapsonderwijs.

Bij de opmaak van het financieringsdecreet (2008) betreffende de werkingsbudgetten in het basis -en secundair onderwijs, werd beslist om de verschillende onderwijsnetten gelijk te behandelen. Dit hield in dat het GO!-onderwijs haar personeelsvoordeel (vastbenoemd MVD-personeel) gradueel over een periode van 8 jaar moest afbouwen. De eerste 6 jaren moest het GO!-onderwijs 30% van de loonkosten van het vastbenoemd MVD-personeel afstaan. In 2016 werd dit bepaald op 60% en in 2017 is dit de volledige loonkost.

Deze middelen worden herverdeeld in de werkingsmiddelen van de verschillende onderwijsnetten a rato van hun marktaandeel (leerlingenaantallen). Het gaat dus over een herverdeling van lonen naar werkingsmiddelen. Er gaan geen middelen verloren.

Afdeling 4. Integratietoelage secundair onderwijs

Artikel 28

Het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften ('M-decreet') werd op 1 september 2015 volledig van kracht. Een van de maatregelen is de wijziging van de voorwaarden voor toelating tot het geïntegreerd onderwijs – GON ('gemotiveerd verslag') en voor toegang tot het buitengewoon onderwijs of een individueel aangepast curriculum in het gewoon onderwijs ('verslag').

Reeds in de loop van het eerste schooljaar van de implementatie (2015-2016) was er een impact op de leerlingenaantallen in het geïntegreerd onderwijs en in het buitengewoon onderwijs.

Om de personeelseffecten voor het buitengewoon onderwijs op te vangen werd in het M-decreet een waarborgregeling ingeschreven en met het zogenaamde 'minidecreet' van 6 juli 2016 een regeling voor de werkingsmiddelen.

Om de leerlingendaling in het geïntegreerd onderwijs op 1/10/2015 (totaal 12.688 gon-leerlingen alle onderwijsniveaus) in vergelijking met 1/10/2014 (13.382 gon-leerlingen alle onderwijsniveaus) op te vangen werden voor het schooljaar 2015-2016 de GON-eenheden per dienstverlenende school voor buitengewoon onderwijs bevroren op het niveau van het schooljaar 2014-2015.

De integratietoelagen die aan de dienstverlenende scholen voor buitengewoon onderwijs in het schooljaar 2015-2016 werden uitbetaald waren gebaseerd op de regelmatige en financierbare GON-leerlingen van 1/10/2014 (2014-2015). Voor het schooljaar 2016-2017 zouden, zonder decretale aanpassing, de integratietoelagen berekend worden op de regelmatige en financierbare GON-leerlingen van de telling van 1/10/2015 (2015-2016), terwijl de scholen door de bevroering wel begeleidingen blijven doen à rato van de GON populatie van 1/10/2014 (2014-2015). Integratietoelagen dienen onder meer om de verplaatsingskosten van de GON-begeleiders te vergoeden. Er moet dus een correctie gebeuren omdat anders de toegekende GON-integratietoelage, te laag zou uitvallen in 2017.

De oplossing is het bedrag van de werkingsmiddelen voor de GON-integratietoelagen zowel in het buitengewoon basisonderwijs als in het buitengewoon secundair onderwijs op het peil te houden van de integratietoelagen uitbetaald in 2015-2016.

We plaatsen daarom eerst deze bedragen (voor buitengewoon secundair onderwijs: 1.432.000 euro) apart van de rest van de werkingsmiddelen van het buitengewoon onderwijs, zodat met dit bedrag de GON-integratietoelagen in 2016-2017 uitbetaald kunnen worden (BschK-GON).

Nadien wordt met dit bedrag eenmalig een aparte geldwaarde per punt berekend voor de GON-leerlingen (GPP-SchKGON).

Tot slot krijgen de scholen van buitengewoon onderwijs met GON-leerlingen op 1/10/15 door deze gecorrigeerde geldwaarde per punt een gecorrigeerde GON-integratietoelage uitbetaald.

Afdeling 5. Indexeren lineaire bijstelling van de werkingsmiddelen hoger onderwijs

Artikel 29

De werkingsuitkeringen per hogeschool en universiteit, berekend overeenkomstig de bepalingen van titel 1, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 1 met inbegrip van de bedragen bedoeld in artikel III.34, §5 worden geïndexeerd conform de indexformule in artikel III.5, §9. Deze decreetaanpassing zorgt ervoor dat het actuele krediet geïndexeerd wordt zoals gangbaar is.

Afdeling 6. Uitbreiding toepassingsgebied fonds Hoger Onderwijs

Artikel 30

Het Vlaams Klimaatfonds voorziet voor de periode 2016-2019 in 54 miljoen euro voor het beleidsdomein onderwijs, waarvan 34 miljoen euro voor het leerplichtonderwijs en 20 miljoen euro voor het hoger onderwijs. Deze 20 miljoen euro kan over vier jaar gespreid aangewend worden voor investeringen in bestaande gebouwen via cofinanciering van de voorgestelde infrastructurele ingrepen. Via dit artikel wordt het toepassingsgebied van het bestaande fonds uitgebreid naar verrichtingen in het kader van het Vlaams Klimaatbeleidsplan.

Daarnaast wordt de omschrijving van het fonds geactualiseerd cfr. het nieuwe rekendecreet.

Afdeling 7. Bestendiging middelen bijkomende financiering voor de instellingen hoger onderwijs met een vestigingsplaats in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad

Artikel 31

De regeling in de begrotingsjaren 2015 en 2016 m.b.t. de bijkomende financiering voor de instellingen hoger onderwijs met een vestigingsplaats in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, wordt bestendig vanaf het begrotingsjaar 2017.

Afdeling 8. Aanpassing bijdrage wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen universiteiten

Artikel 32

Artikel III.58 legt de bedragen vast voor de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen universiteiten. De bedragen opgesomd in paragraaf 1 van dit artikel zijn een bijdrage in het dekken van de kosten die voortvloeien uit de hogere loonlasten die de universiteiten als werkgever moeten dragen voor hun

personeelsleden, dit in vergelijking met de loonlast die de Universiteit Gent als werkgever draagt.

De bedragen in paragraaf 2 zijn een bijdrage in de voorziening van de aanvullende pensioenregeling die deze universiteiten inrichten ten gunste van het administratief en technisch personeel die bezoldigd worden met de werkingsuitkeringen.

Door gewijzigde omstandigheden inzake loonlasten zijn de bedragen opgenomen in dit artikel niet langer toereikend om de beoogde doelstellingen te realiseren. Met het bijkomende bedrag van 1 miljoen euro wordt een eerste opstap gemaakt om het tekort te verminderen.

Dit bedrag wordt verdeeld onder de universiteiten a rato van het bedrag dat iedere universiteit krijgt:

	Bedrag initieel 2017	Aandeel	Verdeling 1.000.000
a) Katholieke Universiteit Leuven	18.678.317,80	71,46%	714.551,84
b) Vrije Universiteit Brussel	6.176.278,96	23,63%	236.277,78
c) Universiteit Antwerpen	1.049.763,59	4,02%	40.159,42
d) Universiteit Hasselt	235.545,65	0,90%	9.010,96
	26.139.906,00	100,00%	1.000.000,00

Afdeling 9. Opheffen van het Fonds MOD Onderwijs en Vorming

Artikel 33

Gezien de overdracht van de logistieke diensten naar Het Facilitair bedrijf, wordt het Fonds MOD Onderwijs en Vorming opgeheven.

Afdeling 10. Inhaalbeweging in de schoolinfrastructuur

Artikel 34

Dit artikel is een gevolg van de inbreiding van het DBFM-programma Scholen van Morgen die mogelijk is dankzij de BTW-verlaging inzake scholenbouw. Het is de bedoeling om ook met deze inbreiding binnen de voorziene enveloppe van 100 miljoen euro DBFM-toelagen te blijven, hetgeen vandaag mogelijk is. Dit gegeven wordt evenwel sterk beïnvloed door o.m. de stand van de rentevoeten op het ogenblik van de afsluiting van de 17 individuele DBFM-contracten die het voorwerp uitmaken van de inbreiding van het DBFM-programma. Vooraleer er individuele DBFM-contracten worden afgesloten dienen de projecten vanzelfsprekend nog te worden ontworpen door architecten en moeten er vervolgens nog aanbestedingen worden georganiseerd voor de aannemers. Om te vermijden dat er een project van de inbreiding in de komende jaren niet zou kunnen doorgaan bv. omwille van de op dat ogenblik geldende markrente die een overschrijding met zich meebrengt van het geldende subsidieplafond wordt met dit artikel voorzien dat de betrokken projecten alsnog kunnen doorgaan. De gebeurlijke overschrijding dient dan gecompenseerd te worden op de reguliere kredieten. Zo wordt afdoende rechtszekerheid gegeven aan de betrokken schoolbesturen.

Afdeling 11. Verlenging bijkomende middelen in kader van de asielcrisis

Artikel 35

In 2017 wordt 9,8 mio euro voorzien voor het ondervangen van de asielcrisis. Met dit bedrag worden de kosten gedekt voor het geven van lessen Nederlands als tweede taal (NT2). Naar analogie met 2016 worden de middelen verdeeld over lonen voor lesgevers (leraarsuren en VTE) en administratief personeel (punten) en werkingsmiddelen.

Afdeling 12. Kinderdagverblijven van het gemeenschapsonderwijs in het tweetalig hoofdstedelijk gebied Brussel

Artikel 36 en 37

In de artikels X 22 tot en met X 30 Van onderwijsdecreet XIV van 14 februari 2003 is een subsidieregeling uitgewerkt voor 33 kinderdagverblijven van het gemeenschapsonderwijs in het tweetalig hoofdstedelijk gebied Brussel. Op het vlak van de personeelsformatie wordt in artikel X 22 verwezen naar de normen van de Vlaamse regering qua erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven op Vlaams niveau. Op dat ogenblik fungeerden de betrokken kinderdagverblijven als zelfstandige kinderdagverblijven, met een minimale subsidiëring vanwege de diensten van Kind en Gezin.

Sinds enkele jaren is de regelgeving m.b.t. subsidiëring van kinderdagverblijven op Vlaams niveau gevoelig gewijzigd en hebben ook de Brusselse kinderdagverblijven van het GO! zich ingeschreven in dat beleid. Als gevolg daarvan kunnen zij sinds 2009 en in nog grotere mate sinds de inwerkingtreding van het decreet kinderopvang in 2014 rekenen op een progressief toegenomen subsidiëring vanuit de diensten van Kind en Gezin, die deels ook bedoeld is als tegemoetkoming voor personeelskosten.

Rekening houdend met deze evolutie, is het aangewezen de subsidiëring vanuit het beleidsdomein Onderwijs en Vorming aan te passen en voor een deel af te bouwen, tot een basisnorm van 2880 uren aan titularissen voor de totaliteit van de ambten van verpleger en kinderverzorger. Dit volume komt overeen met het huidige volume aan vast benoemde personeelsleden. De budgetvermindering zal geleidelijk gebeuren en de tewerkstelling van de titularissen die tot en met december 2016 aangesteld zijn, blijft gegarandeerd. De afbouwregeling gaat in vanaf januari 2017 en gebeurt telkens bij de uitdiensttreding van een vast benoemde of contractueel aangestelde titularis.

De basispersoneelsformatie van 2880 uren die gegarandeerd wordt vanuit het beleidsdomein Onderwijs en Vorming heeft als doelstelling de taalverwerving Nederlands van baby's en peuters in het tweetalig hoofdstedelijk gebied Brussel maximaal te bevorderen.

Naast de afbouw van de personeelsformatie wordt eveneens voorzien dat afwezige personeelsleden niet meer vervangen kunnen worden door personen bezoldigd vanuit de onderwijsbegroting. Deze maatregel is uiteraard beperkt totdat het aantal uren onder de 2.880 zakt. Om die reden wordt artikel X 25 van onderwijsdecreet XIV van 14 februari 2003, dat de vervangingen regelt voor de betrokken kinderdagverblijven, opgeheven.

Er wordt voorzien dat de middelen binnen onderwijs blijven, maar aangewend kunnen worden voor andere onderwijsdoeleinden dan de personeelsformatie van deze kinderdagverblijven.

Budgettaire weerslag:

Raming ivm personeelsleden die vanaf 1.1.2017 uit dienst treden.

In de veronderstelling dat in 2017 de helft van de personeelsleden die 60 jaar of ouder zijn, met pensioen gaan, wordt geraamd dat er 6 personeelsleden afvloeien. Aangezien deze gespreid zijn over het jaar, wordt deze geraamd te gebeuren op 1/7/2017 (halfweg het jaar).

Geraamde opbrengst in 2017:

49.250 (=gemiddelde loonkost aan max. anciënniteit) x 6 / 2 = 147.750 euro

Raming i.v.m. personeelsleden die vanaf 1.1.2017 tijdelijk voltijds of deeltijds afwezig zijn (voor zover het totale contingent nog hoger is dan 2880 uren)

Uitgangspunt : alle dienstonderbrekingen die momenteel lopen en waarvoor vervanging voorzien is, kunnen doorlopen, ook wanneer die doorlopen na 1.1. 2017.

Er zijn nl. heel wat personeelsleden met gedeeltelijke loopbaan 50 + en 55+.

- ziekteverlof: hiervoor nemen we het Vlaamse gemiddelde van 3,92% (gemiddelde van 2014 zonder ééndagsziekten). = 3,92% op 6.650 = 261 uren. Dit komt overeen met 261/36 = 7,25 ambten.

- voor de andere dienstonderbrekingen, het is uiteraard zeer moeilijk om te voorspellen welke DO's er in 2017 zullen opgenomen worden. Maar we gaan hier in deze fiche uit van een totaal van 10% (inclusief de ziekteverloven).

Dit betekent dat er nog 6,08% andere dienstonderbrekingen worden toegekend. 6,08% op 6.650 = 404 uren.

Totaal = 404 + 261 = 665 uren. Dit komt overeen met 665/36 = 18,47 ambten.

Als we deze evenredig verdelen over de huidige verhouding ambten van verpleger en kinderverzorgster komen we uit op 12,22% verpleegsters en 87,78% kinderverzorgsters.

2,29 verpleegsters en 16,45 kinderverzorgsters.

2,29 x 41.628 euro (tijdelijk, 4 j anc. Groene boekje 2015-2016) = 95.331 euro.

16,45 x . 34.119 (tijdelijk, 4 j anc. Barema 143 Groene boekje 2015-2016) = 561.255 euro.

Totaal = 95.331 euro + 561.255 euro + 147.750 euro = **804.336 euro** in 2017.

Deze worden voor een heel jaar aangerekend omdat de kinderdagverblijven niet dezelfde logica volgen als scholen (en dus niet pas aanrekenen vanaf 1/9/2017).

Afdeling 13. Middelenfonds

Artikel 38 en 39

Vorig jaar is de omschrijving van dit begrotingsfonds verruimd aan de zijde van de uitgaven, maar aan de inkomstzijde is dit niet gebeurd. Het toevoegen van deze zinsnede aan §1 en §3 maakt ook dat de ontvangsten ruimer kunnen zijn dan enkel salarissen en salaristoelagen. Het kan bijvoorbeeld gaan over ontvangsten in het kader van samenwerkingen tussen onderwijs en inburgering of welzijn.

Hoofdstuk 10. Financiën en Begroting

Afdeling 1. Vermindering van de onroerende voorheffing wat de ingrijpende energetische renovatie betreft

Artikel 40

Met wijziging aan het eerste lid, 4° en 5°, en het zesde lid van artikel 2.1.5.0.1, §2, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) wordt de vermindering van onroerende voorheffing uitgebreid zodat ook ingrijpende energetische renovaties in aanmerking komen. Momenteel komt enkel nieuwbouw in aanmerking voor een vermindering van onroerende voorheffing. Een ingrijpende energetische renovatie is een renovatie waarbij de technische installaties volledig worden

vervangen en minstens 75% van de bestaande en nieuwe scheidingsconstructies die grenzen aan de buitenomgeving, worden (na)geïsoleerd (definitie art. 1.1.1, §2, 50°, Energiebesluit van 19 november 2010).

Sommige bouwheren gaan bij een renovatieproject resoluut voor zeer energiezuinig. Zij krijgen geen gelijkaardige verlaging onroerende voorheffing, maar leveren vaak financiële inspanningen voor de renovatie die nog groter zijn dan voor een energiezuinige nieuwbouw. Integendeel, als gevolg van de renovatie stijgt vaak de onroerende voorheffing omdat het kadastraal inkomen wordt herzien. Vanaf 2015 werd een E-peil-eis ingevoerd voor ingrijpende energetische renovaties. Op basis van het bepaalde E-peil wordt met de voorliggende maatregel ook een vermindering onroerende voorheffing ingevoerd bij ingrijpende energetische renovaties voor stedenbouwkundige vergunningen, aangevraagd vanaf 1 oktober 2016.

De Raad van State bemerkt in randnummer 3 van zijn advies 60.219/1/3 bij het ontworpen artikel 39 dat het niet duidelijk is waarom dit belastingvoordeel gekoppeld wordt aan een scharnierdatum die in het verleden ligt, en dat – zo deze gehandhaafd blijft – het onderscheid tussen wie een stedenbouwkundige vergunning vóór 1 oktober 2016 heeft aangevraagd en wie dat vanaf die datum heeft gedaan, deugdelijk verantwoord moet worden.

Hoewel de e-peil eis voor ingrijpende energetische renovaties ingevoerd werd vanaf 2015, is het verantwoord de scharnierdatum van 1 oktober 2016 te nemen. Immers pas in de septemberverklaring 2016 werd deze maatregel aangekondigd¹. Vanaf dat moment weet de belastingplichtige die van de vermindering wil genieten pas welke norm hij moet behalen om ze ook effectief te verkrijgen, en dus meteen ook welke investering, en welk kostenplaatje hieraan vast hangt.

Wat de suggestie van de SERV om voor bepaalde doelgroepen ook alternatieve ondersteuningsmechanismen te overwegen betreft, kan verwezen worden naar de premies voor totaalrenovatie², en wat de lagere inkomens betreft bijvoorbeeld ook naar de renovatiepremie.

Afdeling 2. Wijziging aan bepaalde vrijstellingsregelingen wat de onroerende voorheffing betreft

Artikel 41

1° Bij de invoering van de versnelde afbouw van het kadastraal inkomen van nieuw materieel en outillage werd de vrijstelling beperkt in de tijd.

De vrijstelling kan verkregen worden vanaf aanslagjaar 2015 tot en met aanslagjaar 2017.

De vrijstelling geldt alleen voor investeringen die gedaan worden in 2014 tot en met 2016, maar blijft definitief verworven.

De bedoeling van de bestaande maatregel inzake de vrijstelling van materieel en outillage was om geleidelijk aan te komen tot een volledige afbouw van het belastbare materieel en outillage en zo de bedrijven meer financiële zuurstof te geven en aan te moedigen om tot vervangingsinvesteringen (nieuwe energiezuinigere en milieuvriendelijkere machines in de plaats van oude machines) over te gaan. Daarnaast moest deze maatregel de concurrentiepositie

¹ Zie: <http://docs.vlaamsparlement.be/docs/stukken/2016-2017/g31-1.pdf>

² <http://www.vlaanderen.be/nl/bouwen-wonen-en-energie/bouwen-en-verbouwen/totaalrenovatiebonus-van-de-netbeheerder>

van de bedrijven in economisch moeilijke tijden bevorderen, omdat moderne bedrijfsuitrusting bijdraagt tot een verhoogde performantie en tot efficiëntere productieprocessen. Er wordt echter vastgesteld dat de belastbare basis niet dusdanig afneemt dat snel een volledige afbouw van het belastbare materieel en outillage gerealiseerd kan worden. Daarom wordt de maatregel met drie jaar verlengd.

2° Aan de vrijstelling voor nationale domeingoederen, opgenomen in art. 2.1.6.0.1, eerste lid, 3°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (VCF) zijn de volgende drie voorwaarden verbonden:

- de aard van nationaal domeingood hebben;
- op zichzelf niets opbrengen (onproductief zijn);
- gebruikt worden voor een openbare dienst of voor een dienst van algemeen nut.

Genoemde voorwaarden moeten samen vervuld zijn om de vrijstelling te kunnen genieten.

Als op het dak van een gebouw zonnepanelen geplaatst zijn, zou kunnen geredeneerd worden dat het gebouw niet meer strikt improductief is.

Het feit dat het Kadaster geen KI geeft aan zonnepanelen en dus de OV niet stijgt door de plaatsing van zonnepanelen, neemt niet weg dat het onroerend goed iets opbrengt als de daken verhuurd worden aan een derde en de voorwaarden van de vrijstelling dus niet langer vervuld zijn. Met de toevoeging van een bijkomende zin in het tweede lid van art. 2.1.6.0.1 VCF kan de vrijstelling toch toegekend worden of behouden blijven, ook als de belastingschuldige een vergoeding krijgt van een derde voor de ter beschikking stelling van zijn daken. Een zelfde situatie doet zich voor indien een beperkt deel van het terrein wordt verhuurd voor de plaatsing van een windturbine. Voorliggende bepaling wenst rechtszekerheid te bieden zodat investeringen in hernieuwbare energie niet onnodig afgeremd worden.

De Raad van State bemerkt in zijn advies 60.219/1/3 in randnummer 2 m.b.t. het ontworpen artikel 40 dat door de ontworpen bepaling de indruk zou kunnen ontstaan dat van de drie in artikel 2.1.6.0.1, eerste lid, 3° VCF vermelde voorwaarden wordt afgeweken en dat het voordeel wordt verleend voor elke installatie van hernieuwbare energietechnologieën, wat geenszins de bedoeling blijkt te zijn.

De Raad doet zelf een tekstvoorstel om de daadwerkelijke bedoeling te vatten.

Het klopt dat het geenszins de bedoeling is om af te wijken van de basisvoorwaarden van de vrijstelling, maar ook de tekstsuggestie van de Raad van State³ zou te vergaand zijn.

Het is immers niet omdat er op een overheidsgebouw bijvoorbeeld zonnepanelen gezet worden dat per definitie is voldaan aan de tweede voorwaarde; het tekstvoorstel van de Raad van State laat die interpretatie echter mogelijk: wat immers indien er sprake is van de verhuring van een onroerend goed met daarop de zonnepanelen waarvoor ook een vergoeding wordt verkregen?

Voortbouwend op het voorstel van de Raad van State, maar om de ongewenste interpretatie uit te sluiten, wordt het volgende tekstvoorstel weerhouden: "Bij de beoordeling van de voorwaarde dat de goederen op zichzelf niets mogen opbrengen wordt geen rekening gehouden met het feit dat deze onroerende goederen worden gebruikt voor het installeren van hernieuwbare

³ De raad van State suggereert volgende zin: "De voorwaarde dat de goederen op zichzelf niets mogen opbrengen wordt geacht te zijn vervuld ingeval ze worden gebruikt voor het installeren van hernieuwbare energietechnologieën zoals vermeld in het Energiedecreet van 8 mei 2009, zelfs indien de belastingschuldige daarvoor een vergoeding krijgt van een derde partij."

energietechnologieën zoals vermeld in het Energiedecreet van 8 mei 2009, zelfs indien de belastingschuldige daarvoor een vergoeding krijgt van een derde partij.”

Zo kan bij de beoordeling van de tweede voorwaarde abstractie gemaakt worden van de aanwezigheid van hernieuwbare energietechnologieën en de eventuele vergoedingen die daarvoor worden betaald. De aanwezigheid van deze technologieën op zich is evenwel onvoldoende om te stellen dat de tweede voorwaarde per definitie is voldaan. Dat onroerend goed kan nog altijd op zichzelf iets opbrengen omwille van andere oorzaken (vb. verhuur van het gebouw). Om die reden kan het voorstel van de Raad van State niet gevolgd worden.

Afdeling 3. Verlaging van de belastingverhoging inzake de registratiebelasting bij laattijdige registratie

Artikel 42

Een belastingverhoging van 20% voor laattijdige registratie bij een laattijdigheid van maximaal 30 dagen wordt door de burger als onbillijk ervaren. Om hieraan tegemoet te komen wordt voor deze gevallen van beperkte termijnoverschrijding de belastingverhoging teruggebracht tot 1%, maar met een minimum van 100 euro.

Afdeling 4. Fonds m.b.t. de audits in kader van de Europese structuurfondsen

Artikel 43

De bedoeling van het fonds is om de middelen van de technische bijstand die door de fondsbeheerders (Beheers- of managementautoriteiten) worden toebedeeld door de Europese instanties aan de Vlaamse auditautoriteit in het kader van de uitgevoerde auditwerkzaamheden, en door de betaalorganen van deze fondsen (de certificeringsautoriteiten) worden toegekend aan Vlaanderen, in 1 fonds te centraliseren zodat de benodigde audits mede vanuit dit fonds gefinancierd kunnen worden.

Afdeling 5. Winwinlening

Artikel 44

Tot nu toe was het niet duidelijk of het systeem van de Winwinlening ook kon toegepast worden voor coöperatieve vennootschappen. Die zekerheid wordt nu gecreëerd door die vennootschappen expliciet mee op te nemen in de regelgeving.

Deze maatregel moet burgerinitiatieven faciliteren waarbij men coöperaties opricht voor gezamenlijke investeringen (bvb. inzake hernieuwbare energie) in gebouwen die een gemeenschapsfunctie hebben. De maatregel is in de eerste plaats gericht op nieuwe energiecoöperaties, al zijn coöperaties met andere doelstellingen niet uitgesloten, zoals dit reeds het geval was voor de gewone Winwinlening.

De Raad van State wordt gevolgd met betrekking tot zijn opmerking aangaande de inwerkingtredingsbepaling.

Afdeling 6. Belastingvermindering voor dakisolatie

Artikel 45

In het kader van de begrotingsbesprekingen naar aanleiding van de begrotingsopmaak 2017, werd beslist om de belastingvermindering voor de uitgaven voor isolatie van daken te schrappen vanaf aanslagjaar 2018.

Er werd beslist om het fiscaal voordeel te behouden voor dakisolatiewerken waarvoor de belastingplichtige:

- voor 1 januari 2017 een aannemingsovereenkomst is aangegaan en;
- voor 1 januari 2017 een voorschot heeft betaald en;
- de uitgaven ook uiterlijk op 31 december 2017 werkelijk heeft betaald.

Een loutere offerte volstaat niet om aan de voorwaarde met betrekking tot de aannemingsovereenkomst te voldoen.

In het advies van de Raad van State wordt de opmerking gemaakt dat de vormvereisten vermeld in artikel 5/7, eerste lid van de Bijzondere Financieringswet (BFW) best eerst worden vervuld vooraleer advies bij de Raad wordt aangevraagd om te vermijden dat opnieuw om advies dient te worden gevraagd ten gevolge van wijzigingen aan de voorgelegde tekst.

De bepaling die voorzien is in de BFW voorziet dat de ontwerpen en voorstellen van decreet naargelang het geval vóór neerlegging in het betrokken parlement of na goedkeuring in de bevoegde commissie van het betrokken parlement, worden meegedeeld voor advies omtrent de technische uitvoerbaarheid aan de federale regering en aan de andere gewesten en voor advies aan het Rekenhof worden voorgelegd.

Het betreft hier ontwerpen of voorstellen van decreet. Gelet op de betrokken terminologie gaat het hier dus niet om voorontwerpen van decreet.

De bekommernissen van de SERV zullen meegenomen worden bij het toekomstig energiebeleid.

Afdeling 7. Bevriezing index subsidies

Artikel 46

Algemeen

In het kader van de begrotingsbesprekingen naar aanleiding van de begrotingsopmaak 2017, werd beslist om de werkingmiddelen (met uitzondering van de loonkosten) van de Vlaamse Gemeenschap/ het Vlaamse Gewest niet te indexeren.

De voorliggende bepaling beoogt een generieke bepaling voor de indexatie van de Vlaamse subsidies, andere dan de loonkosten. De bepaling heeft als doel om de indexatie van de werkingmiddelen te bevriezen voor de komende 3 jaren.

In wetten of decreten, besluiten van de Vlaamse Regering, ministeriële besluiten, samenwerkingsakkoorden of overeenkomsten wordt vaak voorzien dat de subsidies moeten worden aangepast overeenkomstig het indexcijfer der consumptieprijzen of de gezondheidsindex. Door het gebruik van de terminologie 'gekoppeld aan de schommelingen van een prijsindexcijfer', wil de decreetgever alle bedragen die moeten geïndexeerd worden, overeenkomstig het indexcijfer der consumptieprijzen of de gewone of afgevlakte gezondheidsindex, bevriezen.

Aan de koppeling met de 'spilindex' wordt niet geraakt. De sociale toelagen worden niet geïndexeerd door deze bepaling.

Onder bepaalde omstandigheden en voorwaarden is het theoretisch mogelijk dat bepaalde indexeringsystemen leiden tot een negatieve indexering gedurende de periode van de bevroering van de index. Daarom wordt in het derde lid het voorbehoud gemaakt dat er geen negatieve indexering kan plaatsvinden gedurende de periode van de bevroering.

De Raad van State stelt dat voor een aanhoudende niet-indexering op lange termijn er redenen voorhanden moeten zijn die verband houden met het algemeen belang. Hierbij merken we op dat deze maatregel werd opgenomen in functie van het behalen van de begrotingsdoelstellingen, en dat in 2014 de werkingsmiddelen wel werden geïndexeerd.

Uitzonderingen met betrekking tot onderwijs

Met betrekking tot onderwijs wordt voorzien in een aantal afwijkende bepalingen op niveau van de werkingsmiddelen. Ten eerste is de bevroering van de index van het gedeelte niet-loon (40%) voor het basisonderwijs slechts van toepassing voor het begrotingsjaar 2017. In 2018 en 2019 wordt het niet loongedeelte opnieuw geïndexeerd volgens de geldende reglementering. (paragraaf 2, lid 2)

Met betrekking tot het loongedeelte (60%) is het zo dat de federale maatregel tot het invoeren van een indexsprong vertraagd uitwerking kent op het specifieke indexmechanisme van de werkingsmiddelen van het basisonderwijs en het secundair onderwijs. Daardoor wordt verwacht dat in 2017 ook het loongedeelte eenmalig niet zal geïndexeerd worden. (paragraaf 2, lid 1)

Tot slot is het zo dat de studiefinanciering niet ressorteert onder de generieke maatregel van de niet indexering en aldus als uitzondering wordt opgenomen in de generieke decreetsbepaling. (paragraaf 1, lid 2, 1°)

In antwoord op de vraag van de Raad van State naar meer verduidelijking over de afwijkende bepaling, geeft de Vlaamse Regering mee dat het zo is dat de financiering per leerling in het basisonderwijs een stuk lager ligt dan in het secundair onderwijs. Daarom is het verantwoordbaar om ook de niet indexering van de niet loon component vanaf het begrotingsjaar 2018 stop te zetten voor het basisonderwijs. Een gelijkaardige redenering werd door de decreetgever gevolgd bij de toepassing van de generieke besparingen die bij de regeringsvorming werden afgesproken. Ook daar werd het basisonderwijs ontzien en werd de besparing op de werkingsmiddelen beperkt tot 2,3%.

Voor de duidelijkheid wordt ook nog meegegeven dat de modaliteiten vermeld in paragraaf 1 en 2 ook van toepassing zijn op het Gemeenschapsonderwijs.

Uitzonderingen met betrekking tot welzijn

De uitzonderingen die in paragraaf 1, eerste, 2° tot en met 17° worden opgenomen vinden hun oorsprong in de aard van de uitgaven. Het gaat om de vergoedingen aan pleeggezinnen, onkostenvergoedingen en zakgelden. Bovendien bevat de opsomming van paragraaf 1, eerste lid vanaf punt 7° de bevoegdheden die overkomen na de 6e staatshervorming en nog door het RIZIV worden uitgevoerd. De financiering voor de werkingsmiddelen van de opgesomde voorzieningen worden op die manier uitgezonderd op de maatregel van de niet toekenning van de indexaanpassing via programmadecreet.

De SARWGG stelde enkele vragen bij de toepassing van de niet-indexatie voor de sectoren welzijn. Zoals vermeld in bovenstaande paragraaf is het de intentie van

de Vlaamse Regering om de rechtsreeks persoonsgebonden uitgaven en de bevoegdheden die nog door het RIZV uitgevoerd worden wel te indexeren.

Wat de uitgaven RVT en zakgelden minderjarigen betreft die worden vermeld in de derde en vijfde specifieke vraag: deze uitgaven zullen als uitzondering worden geëxpliciteerd in het ontwerp van decreet.

Wat de andere sectoren die worden aangehaald betreft zal de indexatie in overeenstemming met de toepassing in de voorgaande jaren gebeuren door een opsplitsing te maken naar loon- en werkingsgedeelte en de indexatie enkel voor het loongedeelte toe te passen.

Uitzonderingen met betrekking tot werk

De uitzondering in paragraaf 1, lid 1, 18° wordt als volgt gemotiveerd:

Artikel 94 van voornoemde programmawet van 30 december 1988 stelt dat de omschreven openbare besturen (zijn o.a. vzw 's en gewesten en gemeenschappen) voor de indienstneming van bedoelde contractuelen, een premie ontvangen voor personeelsleden, gesubsidieerde contractuelen genoemd, die in dienst worden genomen met een arbeidsovereenkomst gesloten voor een bepaalde of onbepaalde tijd.

Art. 96 § 3 preciseert verder dat het bedrag van de premie per in dienst genomen gesubsidieerde contractueel wordt vastgesteld op jaarbasis. De uitbetaling geschiedt in verhouding tot de duur van de arbeidsovereenkomst, de loonkost en het arbeidsstelsel. Hierdoor wordt de gesco-premie als een loonsubsidie gedefinieerd.

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaamse minister van
Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen
en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en
Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ